

Bakalářská práce

Viditelné/neviditelné, skryté/neskryté, vizuální aneb Víme, co vidíme při pohledu na umělecké dílo?

Autor: Andrea Průchová

Vedoucí práce: Ing. arch. Mgr. Marie Pětová, Ph.D.

Posudek vedoucího:

Předložená bakalářská práce kolegyně Průchové se zabývá uměním, resp. uměleckým dílem. Nemá ambice odpovědět, co to je umělecké dílo, spíše se nechává vést otázkou z názvu - totiž zda „víme, co vidíme při pohledu na umělecké dílo.“ Různost - byť legitimních - odpovědí na takovou otázku ji přivedla k zamyšlení nad různými způsoby tematizace umění a uměleckého díla. Postupuje tedy od té odpovědi nejprostší – tzn. od věcného popisu, přes kunsthistorii k odpovědi pohybující se na poli estetiky. Přestože se autorka sama estetikou zabývá a hodlá tímto směrem ve studiu také pokračovat, v této práci ji zajímají spíše filosofické tematizace uměleckého díla, které nezůstávají u umění jako vymezeného předmětu zkoumání, ale jdou dál a pokus o tematizaci uměleckého díla a umění je zároveň úvahou po výtce ontologickou. Nutno říci, že to je na bakalářskou práci přece jen příliš rozsáhlý a těžký úkol, což, po mém soudu, také značně ovlivnilo výsledek.

Stručně řečeno: Andrea Průchová ve své práci postupuje od Lyotarda přes Merleau-Pontyho k Patočkovi a končí Heideggerovou koncepcí uměleckého díla, jak ji autor podává v textu *O původu uměleckého díla*. Ta je však ve své podstatě specifickým vypracováním otázky po bytí, jehož objasnění vedlo autorku k několika výkladovým exkurzům na základě jiných Heideggerových textů. Možná proto se mi tato kapitola zdá nejzdařilejší – autorka se v ní nedopouští tolika zkratk jako v kapitolách předcházejících. Zároveň je zjevné, že je jí tento autor nejbližší, neboť jeho tázání po uměleckém díle vede jaksí nejdále – je totiž jedním z Heideggerových způsobů uchopení jednoty člověka a světa. To se pozitivně odráží na výkladu jeho textů a negativně na výkladu ostatních filosofů, jejichž tematizace umění jsou jaksí „předem“ (právě z pozice „heideggerovské“) hodnoceny jako ne zcela dostatečné. Takový pohled je jistě možný, nicméně je zároveň diskutabilní a obhájit by ho bylo možné pouze s daleko větší znalostí všech zmiňovaných autorů. Jejich podání je bezesporu velmi zjednodušené, vedené základní autorčinou koncepcí, a je proto vůči němu možno vznést řadu výtek.

Celkově bych však hodnotila spíše kladně, že se kolegyně Průchová odvážila v rámci bakalářské práce do tak složité tematiky a pracovala od začátku zcela samostatně, přičemž se potýkala s řadou velmi obtížných filosofických textů.

Po formální stránce je práce v pořádku, obsahuje všechny náležitosti a splňuje nároky kladené na bakalářskou práci. Přes všechny výhrady, které lze k této práci po obsahové stránce mít, ji po zvážení obtížnosti tematiky hodnotím jako výbornou a rozhodně doporučuji k obhajobě na jejímž průběhu by mělo záviset výsledné hodnocení.